

Ja:

Dahl, Dinesen, Dønnergaard, Grifstrup, Goos, Haastrup, H. Hansen, H. Holm, Hummeluhr, Hviid, Høgsbro, Højmark, Hørup, Chr. Jensen, Juel, Jørgensen, Klein, Leth, Lund, Madsen, Nøhr, Paulsen, P. Pedersen, Rasmussen, Skytte, Steenstrup, S. Steffensen, J. Steffensen, Stenbæk, S. Sørensen, J. Sørensen, Tang, Lange, Thorup, Winther, Aberg, Alberti, Albertsen, Bach, Bagger, Bajer, Berg, Berntsen, Bøffen, Brandes, Brüg, Buch, Bønløkke, D. Christensen, S. Christensen, Th. Christensen, Christiansen og Clausen.

Nei:

Kofod, Kimestad, Scharling, Smith, Stürup og Casse.

Stemte ikke:

Gad, Holstein-Holsteinborg og Ivermoes.

Fraværende med Orlov:

N. Andersen.

Fraværende:

Dam, Jaaborg, Jøgtmann, Sage, Hall, Goldh, B. Holm, Holstein-Ledreborg, Ingerslev, Jagd, N. P. Jensen, Jørgensen, Kjær, Koch, A. Nielsen, N. Nielsen, Th. Nielsen, Olsen, L. Pedersen, M. Pedersen, P. Pedersen, S. Pedersen, Chr. Ravn, N. Ravn, Rosen, Scavenius, Scheel, Schelde, Thomsen, Vogelius, Zahle, S. Andersen, Bertelsen (syg), Buft, Børenszen, B. Christensen (syg) og Clausager.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i Lov af 2den Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 293—304.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Dønnergaard: Jeg tror, at, dersom denne Lov kom ud i den her foreliggende Skikkelse, vilde den af en stor Del af Landbefolkningen blive modtagen med meget enstemmig Uvillie. Jeg kan ialtsald ikke paa nogen Maade stemme for den i den foreliggende Skikkelse, dels fordi de smaa Fordele, som mulig paa enkelte Punkter kunne vindes, ikke staa i noget som helst rimeligt

Forhold til den store Bekostning og Uleilighed, som Loven vilde forvolde Befolkningen, dels fordi jeg tror, at Loven paa andre Punkter vil faae en Birkning, der er lige stik modsat den tilsigtede. Dette er saaledes Tilfældet med § 1, der lyder saaledes: „Paa enhver ny Bygning, der tækkes med Straa, Rør, Lyng, Klittag eller lignende brandfarligt Materiale, skal Tækkematerialet fastgøres til Lægterne med galvaniseret Jerntraad af Tykkelse ikke over Nr. 20. Samme Regel gælder for ældre Bygninger, naar de helt eller delvis omtækkes.“ Denne Paragraf tilstræber jo at siffre Menneffer og Dyr mod i Tilfælde af udbrydende Ildbrand at indebrænde. Dnnaas der nu paa den Maade nogen Sikkerhed i den Henseende? Jeg tror det ikke. Det er ganske rigtigt, at ved Tækning med Jerntraad kan Taget mulig komme til at ligge paa Bygningen i en lidt længere Tid, men ligesaa vist er det, at, naar Taget brænder, ville Stumper af det blive førte med Vinden, saa at der, naar Bygningen ligger i en By, er langt større Fare for, at flere Bygninger ville blive antændte. Dertil kommer, at Slutningen vil være langt mere vanskelig, end det ellers er Tilfældet, naar Taget skrider ned, og at ogsaa Redningsforsøg ville være vanskeligere; thi, naar Taget brænder, medens det ligger paa Lægterne, udsivler der sig en saadan Varme, at det er umuligt at komme i Nærheden deraf, og da dette Tag vil skrider ned delvis Stykke for Stykke, vil det næsten ikke være muligt for Noget at vove sig ind i Bygningen for at redde. Nu derimod, da der tækkes med Simer af Halm eller Tækketraad, skrider Taget hurtig ned, og Halmen falder ned i en død Masse, hvorved Slutningen kan ske hurtigere. Jeg har set ikke faa Exempler derpaa, og jeg er ikke saa lidt sagskyndig i denne Retning; thi der er neppe noget Sogn, der kan præstere saa mange Ildbrænde i de sidste Aar som det, hvorfra jeg er. Efterat Taget er skredet ned, har jeg set, at man har kunnet gaa ind i Bygningen og redde hele Inventariet. Det er den ene Side af Sagen; den anden Side, som ogsaa maa tages i Betragtning, er den Forstyrrelse og den forøgede Uleilighed, det vil forvolde at tække med Jerntraad. Og saa kommer der een Ting til, som ikke maa overses, og som kommer senere, naar man skal omtække, nemlig at der maa anvendes stor Uleilighed og Paapasselighed, for at ikke Jerntraaden skal blive i Halmen og blive ført med den ud paa Marken, blandet med Gjødningen, hvilket vil have til Følge, at, naar man skal høste og bruge Riven paa Marken, vil Jerntraaden følge med den indavlede Gød, og Jerntraaden, som nu vil være rusten, vil blive i Halmen og mulig blive staaen i Hækkelse til Kreaturerne. Dette vil efter min Mening kunne fremkalde ikke ubetydelige Ulemper, naar denne Jerntraad er tilfede i større Mængde. Jeg tror altsaa, at, naar man